

OD SV ANE DO SV KUZMA – REBAR

Description

U nedjelju 26. listopada oživjela je **Rebar**. Mada u dvorištu grada, pred o?ima mnogih, brdo koje natkriljuje drašku dolinu i isto?ni krak obilaznice grubom silom utkan u nju, rijetko prima goste. A te nedjelje skupilo se na njegovu hrptu oko 250 planinara, pješaka, izletnika – od sedam mjeseci do 77 godina.

Rebar tu silnu navalu izletnika zahvaljuje planinarima **Tuhobi?a** koji su odlu?ili i potom uz pomo? grada i realizirali ure?enje pješa?kog puta od autobusne stanice na **Podvežici** do šterne u **Svetom Kuzmu**.

Dan lijep, pravi bronhi dan odmakle jeseni – sun?ano s laganom na momente na visoravni i ja?om burom. Došli su i pješaci iz Istre, planinari iz Zagreba, jedna je slovenska planinarka odgodila povratak u Ljubljani samo da bi prošla okolicom Rijeke. Došlo je i desetak Dražana ?ije ku?e Rebar i natkriljuje. Me?u mnoštvom skupina mladih planinara, tre?i i ?etvrti razred OŠ Vladimir Gortan. Ovo im je prvi službeni izlet u sklopu Male planinarske škole. Došlo ih je 22-je, a s nekim i mame ili tate. Eto to je pravio smisao škole. Valjda nisu samo prvi ma?i?i. Ma nisu.

Koliko ?e nam vremena trebati bilo je glavno pitanje na po?etku. Koliko, teško je re?i zato svima odgovaramo izme?u dva i tri sata. A dužina – oko pet, šest kilometara.

Krenuli smo malo iz 12 sati. Došli novinari, snimatelji (HRT, Kanal RI, Novi list), pa dok smo podijelili izjave oteglo se. Isprva kolona kompaktna, ali naravno, ne zadugo. Na spuštanju od podvožnjaka ispod obilaznice prema drugim Lukama ve? smo se podijelili u par grupa. "Metle" su zadužene, Mijolovi? i Hrženjak, dva iskusnika ?uvaju za?elje. Ines i Snježana vode Malu planinarsku školu. Boro iz PD Bakar je u sredini kolone sa svojim u?enicima iz bakarskog ?a?kog doma. Uglavnom Slavonci koji žele postati pomorci. Kaže Boro onako usput na jednom odmorištu – neki to i postanu.

Dok vodim cijelu tu "bitnicu" iza sebe gledam markacije. Na par mjesta nam je procurilo, na par mjesta bi trebalo dovaljati kamen i postaviti markaciju jer nedostaje, na par mjesta treba opet porezati kupinu koja ove godine raste ko luda... Na dva bi mjesta trebalo još malo podzidati, koze koje idu na ispašu na padine Rebra pokvarile su nam posao, ali – sve u svemu – staza je dobro ure?ena, sigurna i – što

je najvažnije – zanimljiva.

U **Lukama** je malo blata, poto?i? te?e, li?e mo?varnog jasena ve? žuti i otpada. Prava idila jeseni koja se odužila. Uspon prema **Vrutku** – kolona je podijeljena u dvije – neki bi da ju podijelimo i u tri jer bi oni naprijed ali – tako je to u ovako velikim grupama, tempo diktiraju najsporiji. Na Vrutku prva duža stanka, okrijepa, neki piju vodu s izvora, pili smo ju i mi prije dva tjedna, dok smo obavljali zadnja ?iš?enja oko izvora i – bilo je OK, za sada. Par informacija o izvoru s naglaskom – zašto ga Hrvatske vode ili Grad Rijeka ne urede. Rijetko gdje se može na podru?ju velikog grada na?i ovakav biser prirode – još netaknute, mada je pruga udaljena dvadesetak metara.

Od Vrutka kroz **Guš?** pa uzbrdo. Ovuda su nekada odlazili i svi koji su iz Rijeke kretali u partizane, a teta Ivka im je davala posljedne upute i vunene ?arape, te ih upoznavala s vezom koja je došla po njih. Punkt. Kolone gaze uzbrdo putem koji pamti i bolje dane sve do odmorišta-vidikovca kojeg prozvasmo “Campus”. Jer je trsatski campus ispred nas ko na dlanu. Taj dio puta ima dvojake oznake i planinarske i šeta?ke. Treba slijojediti one oker bijele šeta?ke, jer planinarske vode prema Hrastenicama, prema Žeželi?u koji ih je i postavio u nastojanju da spasi zaboravljene staze naših starih.

Na raskrižju za Hrastenice, Cernik i Sv Kuzam biramo Kuzam i okre?emo prema hrptu Rebri. Pod nama cijela Rijeka, pogledom se može obuhvatiti sve od Orehovice do ?i?arije, U?kem pod kojom blistaju Opatija i Lovran, Plomina, Cres, Krk, Lošinjska Osorš?ica u daljini, nazire se i Rab a ilijevo stoji Velebit u svojoj dužini. Nakon kilometar dva, otvorit?e nam se i pogled na Obru?, pa sve do Tuhobi?a i Bakarskog zaljeva izme?u kojih su polegli Hreljin, Praputnjak, Križiš?e, malo desno i Kraljevica.... Naviru mi taktovi Grubiš?eve pjesme **Del tebe** što ju onako dobro pjeva Batifiaca – Che profumi, che colori, s ?en san ovo merital...

Novi odmor na **To?ilima**. Zapravo više prilika da još jednom uživamo u pogledu i sa?ekamo kraj kolone koju zatvaraju najmla?i **planinari OS V. Gortan**. Zadovoljni sumada umorni, jedu kao i uvijek ?im se stane... Zavirio sam u par rusaka – ponijeli su sve što su nau?ili u školi da treba uzeti na jednodnevni izlet. Ante je ponio i “zamku”, nadam se da mu ne?e trebat! Ve? su sada zadovoljni izletom, ali cure sanjaju krafnu na kraju puta. Nabavili smo ih vrlo povoljno zahvaljuju?i **pekarnici “Vojak”** koja nam je dio donirala.

Od To?ila nastavljamo protupožarnom cestom. Put je i dalje zanimljiv što se pogleda ti?e, a sada je i znatno sigurniji jer je cesta dobra i može se po njih hodati bez problema. Luka i ja ?ak smo dogovarali, kad smo prvi puta markirali stazu, u kolovozu, kako bi bilo lijepo napraviti dva tri vidikovca. Mislim da ?u to poduzeti narednih godina – mogli bi ih nazvati “O?i Drage”, poput onih Vinodolskih. Dalo bi to “Rebarskom putu” dodatnu atrakciju, a ne treba puno, malo suhozida, drvena ograda i malo šljunka... Kraj lokvice iznad **Bošketa**, dijela Rebri kraj Sv. Jakova (još jedan svetac) prolazimo bez zaustavljanja – treba ju o?istiti – sva je u kupinama...

Spuštamo se u Sveti Kuzam – Vitošovo, u nedavnoj prošlosti. U bifeu “Zelena dolina” skuhali su nam ?aj, tu su nas do?ekale i krafne s Vojaka. Neki žure na autobus, po dobar dio djece dolaze mame ili tate, Snježana ostaje s njima. Dvadesetak najupornijih kre?e prema Zibala po Kostrenskoj nstrani. Spuštamo se oko lokvice na trim stazu i onda mulijerom izgra?enom u drugom svjetskom ratu silazimo na **Vrulju**, još jedan draški izvor s perilom. Bolje re?i na ono što je od nje ostalo, jer to?no preko ure?enog izvora prošla je obilaznica. Hvatamo autobus na Sv. Jakovu.

Iza nas prekrasan dan, puno pozitivnog naboja, sada je vremenski pravac ujutru bio dobar i vremenski pogodan za planinarenje. Učenici su se učestvovali u ekskurziji na vrh Tuhobi? u sklopu projekta 'Učenici u prirodi'. Na vrhu su se učenici i učitelji učestvovali u radionicama o ekološkoj vrednosti i korišćenju perje! Tuhobi? je napravio još jednu pravu stvar i svi skupa možemo da uživamo u prirodi.

[IMG_5183](#)

Damir

[IMG_5179](#)

Image not found or type unknown

[IMG_5165](#)

Image not found or type unknown